

основних податків, що будуть спрямовані на підвищення конкурентоспроможності підприємств. Важливим, при цьому, є надання обґрунтованих податкових пільг, що за певних умов є дієвим інструментом підтримки національної конкурентоспроможності.

В результаті узагальнення різних літературних джерел можна виділити основні напрями врегулювання економіки через запровадження змін в податковій системі, зокрема, це: 1) побудова стабільної, зрозумілої і цілісної податкової системи з метою визначення збалансованих підходів до фінансового перерозподілу в межах країни і обґрунтування норм оподаткування; 2) розширення податкової бази завдяки скасуванню непрозорих податкових пільг, розширенню кола платників податків і оподатковуваних доходів у відповідності з критерієм «доцільності» і принципом «соціальної справедливості»; 3) зниження податкового тиску до теоретично допустимого рівня; 4) забезпечення стабільності податкового законодавства; 5) уніфікація системи оподаткування, уникнення подвійного оподаткування з однієї і тієї ж бази оподаткування; 6) надання гнучкості системі оподаткування, за допомогою ставок оподаткування стимулювати прогресивні і обмежувати негативні явища, що безпосередньо впливають на стан національної економіки; 7) ефективно структурувати систему оподаткування на користь прямого оподаткування майна, капіталу, землі; 8) прозорість податкової системи; 9) посилений контроль за податковими органами, це стосується всіх органів які мають доступ до бюджетів. Крім того, на нашу думку, слід додатково дослідити питання щодо раціональності запровадження лише одного податку замість існуючих дев'яти податків та двох видів зборів.

Література

1. Коник А. Борг по відшкодуванню ПДВ знизився на 2 млрд. грн. з початку року / А. Коник // Українські національні новини. – 2016 (11 березня): Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.unn.com.ua/uk/news/1554278-borg-po-vidshkoduvannyu-pdv-znizivsya-na-2-mlrd-grn-z-pochatku-roku>.

УДК 342.922(043.2)

Грикун М. В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ

В умовах становлення демократичної держави та громадянського суспільства важливою функцією держави стає правоохоронна, суть якої

полягає в охороні прав, свобод, інтересів людини і громадянина від протиправних посягань, і застосування юридичної відповідальності за протиправні діяння. Оскільки, як відомо, одним із найпоширеніших видів правопорушень є саме адміністративне правопорушення, то слід зазначити нагальність, майже повсякденний характер проблем дотримання законності та інших принципів юридичної відповідальності під час накладення адміністративних стягнень.

Ще з радянських часів сформувалася позиція щодо того, що законність полягає в точному та неухильному виконанні законів та інших підзаконних актів усіма учасниками (суб'єктами) правовідносин. Сутність принципу законності стосовно адміністративної відповідальності полягає в тому, що, по-перше, притягнення до відповідальності можуть здійснювати виключно органи адміністративної юрисдикції, яким ці повноваження надано законом, по-друге, порядок притягнення до адміністративної відповідальності має бути регламентований відповідними нормативно-правовими актами і, по-третє, притягнення до адміністративної відповідальності має відбуватися на передбачених законом підставах [3, с. 105].

Слід також зазначити, що законність, яка є проявом загальної обов'язковості правових норм, потребує різних форм нагляду і контролю. Одним із найефективніших видів контролю є судовий контроль. Такий вид контролю у механізмі забезпечення законності виконує важливу функцію вирішення правомірності дій державних органів та їх посадових осіб.

Необхідною передумовою забезпечення законності та дійового захисту прав та свобод громадян є адміністративні суди. Саме тому проблема реформування всієї системи адміністративної юстиції є наразі дуже актуальною, зокрема і у питанні забезпечення законності при застосуванні адміністративних стягнень.

Практичний досвід функціонування адміністративних судів в Україні виявив цілу низку проблем, пов'язаних з ефективністю забезпечення цими органами судової влади законності в сфері виконавчої влади, які передбачають удосконалення як адміністративно-процесуального права, так і цілого ряду факторів, що впливають на діяльність адміністративних судів. Мається на увазі їх матеріально-фінансове й кадрове забезпечення. Адже, як цілком справедливо вказує Н. Плахотнюк, функціонування системи адміністративних судів потребує значних ресурсів [2, с. 39].

Також слід згадати проблему усунення механізмів неправового впливу на дії та рішення адміністративних судів. З огляду на це, слід вказати, що останнім часом факти тиску на суддів і втручання в діяльність судів набули системного та відвертого характеру, зокрема, при розгляді судами справ, формуванні суддівського корпусу, призначенні суддів на адміністративні посади, вирішенні питань про відповідальність суддів.

Грубо порушується визначений законом порядок притягнення суддів до відповідальності в частині встановлення її підстав, строків притягнення до неї, забезпечення суддям, стосовно яких вирішується питання про відповідальність, можливості вжити передбачених законом заходів щодо свого захисту. В діяльності суб'єктів, до компетенції яких належить вирішення питань про відповідальність суддів, у деяких випадках убачається упереджений підхід та намагання вчинити розправу над суддями за їхню професійну діяльність [1, с. 51].

Отже, дотримання законності під час притягнення громадян до адміністративної відповідальності мусить бути обов'язковим для всіх суб'єктів адміністративного провадження та єдиною з основних умов реалізації адміністративної відповідальності. Держава має передбачати основні умови, заходи, способи і засоби, які мусять бути визначені в законодавстві про адміністративні правопорушення для забезпечення законності під час притягнення громадян до адміністративної відповідальності та недопущення порушень прав і свобод громадян. Їх сукупність складає зміст гарантій законності притягнення громадян України до адміністративної відповідальності.

Література

1. Лівар Ю. О. Принципи провадження по виконанню постанов про накладення адміністративних стягнень / Ю. О. Лівар // Науковий вісник Ужгородського національного університету: серія Право. – Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2015. – Вип. 32. Т. 3. – С. 48-53.

2. Плахотнюк Н. Адміністративний процес і процедура адміністративного оскарження: переваги і недоліки двох способів розгляду скарг громадян / Н. Плахотнюк // Судоустрій і судочинство в Україні: юридичний науково-практичний журнал. – 2007. – № 3. – С. 38-43.

3. Стрельченко О. Г. Принципи адміністративної відповідальності / О. Г. Стрельченко // Право та державне управління. – 2012. – № 3. – С. 103-106.

УДК 342.922(043.2)

Гуцал І. Ю., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Юринець Ю. Л., к.ю.н., доцент

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Людина стоїть на першому місці у системі цінностей демократичного суспільства. Проблема особи набуває важливого значення у зв'язку з здійсненням кардинальних демократичних перетворень, утвердження